

Лише у 5 пацієнтів (9 %) цієї групи його вміст перетинався з діапазоном значень контролю та групи порівняння. Рівень VIP у випадку ізольованого перебігу ХОЗЛ практично не відрізнявся від контролю ($p=0,500$).

При визначенні діастолічної функції ПШ було виявлено вірогідне ($p<0,05$) зменшення КДП (см^2) в першій групі ($15,5\pm 0,44$) відносно групи зіставлення ($16,8\pm 0,43$) та контролю ($17,7\pm 0,59$); КСП (см^2) $8,9\pm 0,26$, $9\pm 0,25$ та $9,1\pm 0,24$ відповідно. ФЗПП (%) було нижче ($p<0,05$) в основній групі ($42,1\pm 0,98$) відносно порівняння ($46,1\pm 0,87$) та групи контролю ($50,6\pm 1,35$).

При дослідженні показників систолічної функції ПШ достовірні зміни ($p<0,05$) були у пік Е ТТДП (м/с) основної групи ($39\pm 1,05$) відносно порівняння ($44,8\pm 2,01$) та групи контролю ($57,7\pm 1,18$) та Е/А ТТДП (м/с) $0,7\pm 0,02$, $0,9\pm 0,04$ та $1,1\pm 0,03$ відповідно.

При аналізі взаємозв'язку між VIP та показниками кардіогемодинаміки було виявлено такі співвідношення з КДП ($r=-0,49$; $p=0,001$), КСП ($r=-0,31$; $p=0,03$), ФЗПП ($r=-0,30$; $p=0,06$), пік Е ТТДП ($r=-0,39$; $p=0,01$), Е/А ТТДП ($r=-0,38$; $p=0,02$).

Висновки. Одержані результати дослідження дозволяють висловити думку, що зниження вмісту VIP блокує його вазодилатуючий ефект, сприяючи розвитку гіпертензії та формуванню легеневого судинного ремоделювання і запалення, впливаючи на функціональні зміни міокарда ПШ, що характеризуються його систолічною та діастолічною дисфункцією.

ВЗАЄМОДІЯ ЛІКАРСЬКИХ ЗАСОБІВ ПРИ КОМОРБІДНІЙ ПАТОЛОГІЇ

Кіресв І.В., Жаботинська Н.В.

Національний фармацевтичний університет, м. Харків

На сьогоднішній день дуже **актуальною** є проблема коморбідної патології. За результатами дослідження D. Campbell-Scherer, поширеність коморбідних станів становить від 69 % у хворих молодого віку до 93 % у пацієнтів середнього віку і до 98 % у пацієнтів похилого віку.

Кількість мультиморбідних станів збільшується з 10 % у пацієнтів віком <19 років до 80 % у пацієнтів віком ≥ 80 років. Наявність у пацієнта коморбідної патології є однією з передумов комбінованого призначення лікарських засобів. За даними літератури, більше одного лікарського засобу приймає приблизно 56 % пацієнтів у віці до 65 років і 73 % пацієнтів старше 65 років. Прийом двох ліків призводить до їх взаємодії у 6 % пацієнтів, а призначення п'яти та більше лікарських засобів підвищує частоту взаємодій більше, ніж на 50 %. Взаємодія лікарських засобів – це якісна або кількісна зміна ефектів, що їх спричиняють лікарські засоби при одночасному або послідовному застосуванні двох і більше препаратів. Розрізняють фармацевтичну, фармакодинамічну, фармакокінетичну взаємодії лікарських засобів. Фармацевтична взаємодія відбувається до введення ліків в організм. До фармакодинамічного типу взаємодії відносяться випадки, коли один лікарський засіб викликає зміну концентрації іншого лікарського засобу в місцях їх безпосередньої дії. В результаті фармакодинамічної взаємодії може відбуватися посилення або зменшення як основного, так і побічного ефектів лікарського

засобу. При цьому може забезпечуватися як більш виражений фармакологічний ефект комбінації препаратів, ніж дія кожного лікарського засобу окремо, так спостерігатися і ослаблення або зникнення частини фармакологічних властивостей одного або декількох лікарських засобів.

Фармакокінетична взаємодія відбувається на всіх етапах фармакокінетики ліків в організмі людини: на етапі всмоктування, розподілу, біотрансформації та виведення лікарських засобів. Взаємодія лікарських засобів на етапі біотрансформації в печінці пов'язана зі зміною активності ферментів системи цитохрому P450, які беруть участь у реакціях метаболізму лікарських засобів. При цьому лікарські засоби можуть бути як індукторами або інгібіторами ферментів системи цитохрому P450, так і субстратами для впливу цих ферментів. Якщо один лікарський засіб викликає індукцію ферментів метаболізму, то другий лікарський засіб-субстрат може зменшувати або втрачати свою активність. Якщо один лікарський засіб зменшує активність ферментів метаболізму, то другий лікарський засіб-субстрат може недостатньо метаболізуватися і проявити свою активність не повною мірою. Таким чином, комбіноване застосування ліків може викликати їх взаємодію та змінити їх очікувану ефективність.

Враховуючи сказане вище, можна виділити певні групи пацієнтів з коморбідною патологією, які потребують ретельного моніторингу під час комбінованого застосування препаратів.

ГЕНДЕРНЫЕ ОСОБЕННОСТИ ВЗАИМОСВЯЗИ ИНДЕКСА ФОРМЫ ТЕЛА С КАРДИОМЕТАБОЛИЧЕСКИМИ ФАКТОРАМИ РИСКА У БОЛЬНЫХ ГИПЕРТОНИЧЕСКОЙ БОЛЕЗНЬЮ С АБДОМИНАЛЬНЫМ ОЖИРЕНИЕМ

Кисиленко Е.В.

Харьковский национальный медицинский университет, г. Харьков

На сегодняшний день известно, что накопление избыточного количества жира в брюшной полости приводит к развитию сахарного диабета 2-го типа, сердечно-сосудистых заболеваний и, как следствие, повышает риск преждевременной смерти. Еще в 2012 г. американскими учеными был предложен «Индекс формы тела» (A Body Shape Index – ABSI) – усовершенствованный индекс, который был разработан как способ количественной оценки риска, связанного с абдоминальным ожирением (отношение объема талии (ОТ) к индексу массы тела (ИМТ) и росту).

Цель работы. Изучить гендерные особенности взаимосвязи между ABSI и кардиометаболическими факторами риска у больных гипертонической болезнью (ГБ) с абдоминальным ожирением (АО).

Материалы и методы исследования. Обследовано 82 больных гипертонической болезнью. Возраст пациентов колебался от 42 до 78 лет. Все больные прошли комплексное клиническое обследование с расчетом ABSI и определением показателей липидного обмена: общий холестерин (ОХС), триглицериды (ТГ),